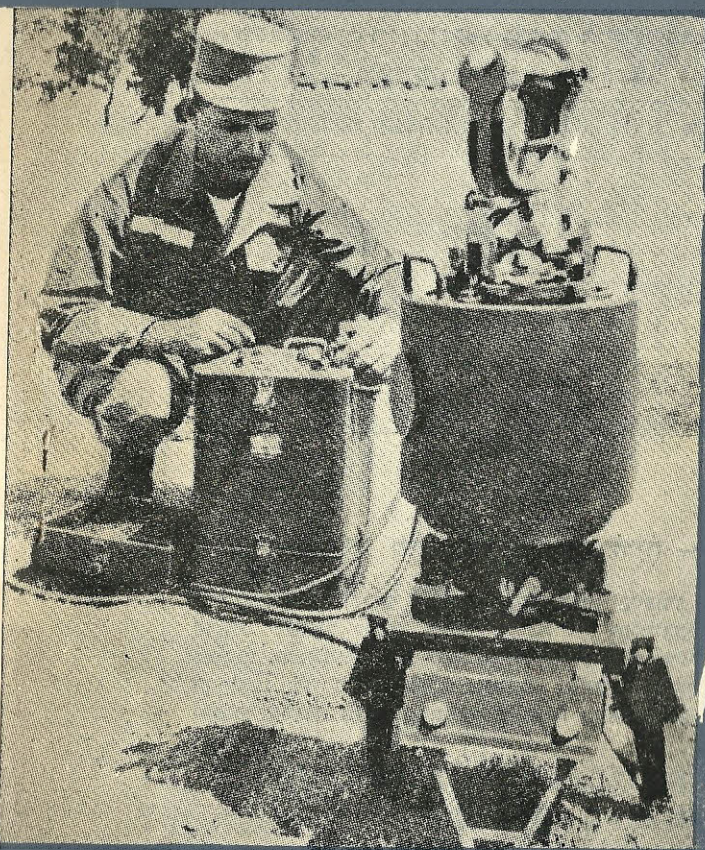

צקלון

צבא הגנה לישראל
הוצאת «מערכות»

צקלון

לקט תרגומים

התוכן

המיוור ה. בתואר	3	הליקופטרייקרב כאלג'יריה
הקפיטן ת. ס. וויאט	13	טבח זכרה
	29	מיצד היית עושה זאת אתה?

צבא הגנה לישראל
הוצאת "מערכות"

אייר תשכ"א - מאי 1961

מס. 98 (כרך ט')

מערכות בית ההוצאה של צבא הגנה לישראל

העורך הראשי: אלימ אלעזר גלילי
סגן העורך הראשי: סא"ל גרשון ליבלין
"מערכות": קצין העריכה רביסרן משה ברימר
"צקלון": קצין העריכה שרגא גפני
"מערכות-ים": קצין העריכה רביסרן אריה בר-ציון
"מערכות-חימוש": קצין העריכה רביסרן יעקב לצרוס
"מערכות-שריון": קצין העריכה רביסרן שאול ביבר
מוכיר-מערכת: מרים נתנאל

המערכת והמנהלה: הקריה"א, רח' ג' מס. 1

תמונת השער

מצפניג'ירוסקופי חרש למיקום ארטילריה — בארה"ב

המצפניג'ירוסקופי החדש, שגור הוחל בייצורו בשביל צבא ארה"ב, מאפשר לקבוע במהירות רבה את נתוני הכיוון הדרושים למיקום ארטילריה, וזאת ללא התייחסות לפופכים או לתואי קרקע. הן ביום והן בלילה, ובכל מזג-אוויר שהוא, משקלו כ-45 ק"ג, ומבנהו הפשוט מאפשר לתוחנן להפעילו לאחר דקות ספורות של אימון.

הודפס באמצעות משרד הבטחון — ההוצאה לאור

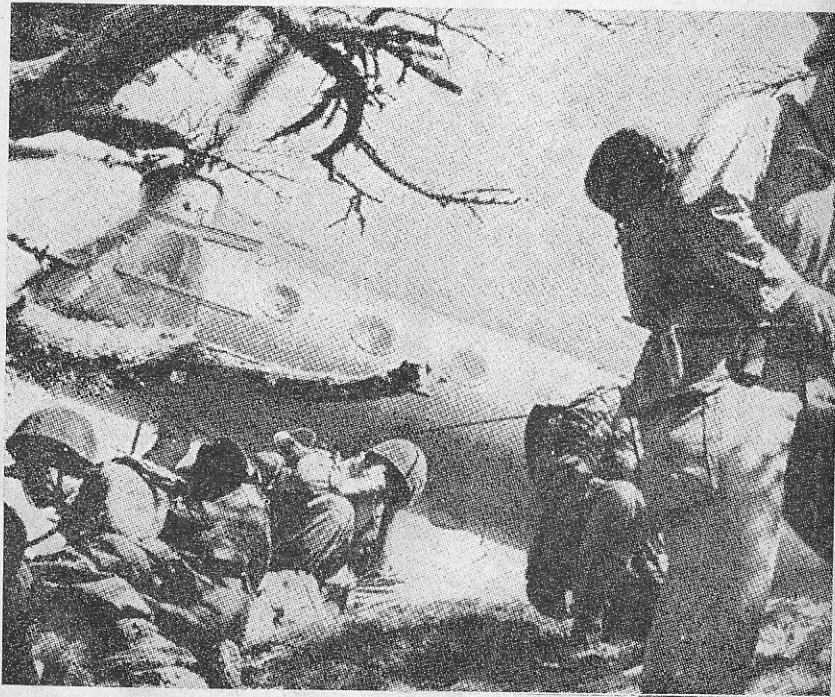
הדפוס החדש, בע"מ, תל-אביב

הליקופטרי קרב באלג'יריה

המירור ה. בתואר

הדרך הטובה ביותר להסביר את דרכי השימוש של הצרפתים בהליקופטרים באלג'יריה היא לדון במספר מקרים בהם היו ההליקופטרים הגורם שקבע את תוצאת הקרב. במלחמה מעין זו המתנהלת באלג'יריה, מודיעין מהיר ומדויק הוא חיוני. כאשר גייסות ספורים נמצאים פזורים בארץ רחבת ידיים, יש קודם כל לדעת היכן נמצא האויב, ומתי. ההליקופטרים עשויים לשמש, ואמנם משמשים הם,

ניידות וגמישות במצבים משתנים.

מקורות ומחברים

(הערות והארות לקורא)

הליקופטרי קרב באלג'יריה

מאת המירור ה. בתואר

המלחמות ה"מקומיות" שנתרחשו בדורנו שימשו לא פעם "שדות ניסויים" מעשיים לכלי נשק חדשים ולהלכות טקטיות ואופרטיביות של המחשבה הצבאית החדשה. על כל פנים, ב"מלחמה המקומית" הנטושה מזה שנים אחדות באלג'יריה הגיע לראשונה לידי תפועל נרחב, ממושך ורב-גוני כלייהטיס שפותח ועלה אחרי מלחמת העולם השנייה — ההליקופטר. את לקחי השימוש בו באותה זירה ואורח הפעולה, שנתעצבו בה תוך כדי לחימה — מביא לנו במאמר זה קצין צרפתי שהיה מפקדה של יחידת רגלים בלגיון הזרים באלג'יריה, והרבה לפעול בה בשיתוף עם יחידות הליקופטרים.

המאמר נתפרסם בבטאון צבא-הצי (ה"מארינס") האמריקני, "עתון צבא-הצי" ("MARINE CORPS GAZETTE"),

טבח וברח

מאת הקפיטן ת. ס. וויאט

"הבו לי פלוגת-מחץ שתפעלנה באורח של, טבח וברח" ויטילו אימה ופחד לאורך חופי, מבצר אירופה של היטלר" — אמר וינסטון צ'רצ'יל, האיש העשירי ללא-חת, בפקודתו להקמת היחידות אשר בהמשך המלחמה נודעו בשם ה"קומנדו" הבריטי. הקפיטן וויאט, שערך מחקר במעללי יחידות "קומנדו" אלו, ודומותיהן בכוחות הבריטיים, — ובאלה של היחידות המקבילות להן בצבא ארה"ב (ה"ריינג'רים") — במהלכה של מלחמה ע השניה, מכנה כוחות מסוג זה בשם הכולל "גייסות תקיפה וסיור-אסטרטגיים"; או — "גתס"א". איזה עתיד נשקף לכוחות מיוחדים כאלה? מהן הבעיות הקשורות בהקמתם, וכיצד תבואנה בעיות אלה על פתרונן? מחשבות והצעות בסוגיה זו מביא המחבר במאמרו, השאוב מתוך ירחון צבא ארה"ב, "צבא" ("ARMY").

כיצד היית עושה זאת, אתה?

בעיה טקטית למפקדי מחלקות-רגלים; ונושאה — מחלקת-הרגלים בהתקפה על יעד מוגן. פתרונה — בחוברת הבאה. הבעיה לקוחה מתוך ירחון ביה"ס לרגלים של צבא ארה"ב — "חילה-רגלים" ("INFANTRY").

להשגת מודיעין זה. בגזרה שבה סכויי מציאת האויב גדולים מאוד, מבצעות לעתים תכופות יחידות קטנות מוטסות-הליקופטרים גיחות, כדי לגלות את האויב, או להשיג אישור לידיעות על מקומו.

כשבידו מודיעין ממדרגה ראשונה זו יכול מפקד הפלוגה לתכנן תוכנית פעולה שבה ההליקופטרים, באם הועמדו לרשותו, ימלאו תמיד את התפקיד הראשי, משום שהם יכולים להגיע כמעט לכל נקודה במהירות רבה יותר מאשר המורדים. והרי ארבעה סוגים אופייניים של מבצעי הליקופטרים:

1. תימרון ולפיתה בדרך האויר.
2. שינוי מהיר, בלתי-מתוכנן, של איזור התימרון.
3. פעולה מזורית באמצעות השימוש בהליקופטרים.
4. פעולה מוטסת-במלואה בשטחי מדבר.

דוגמה 1 — תימרון ולפיתה בדרך האויר.

ב־3 בינואר 1958 קיבל מפקד רגימנט הרגלים ה־22 דוח-מודיעין, כי יחידת מורדים בעוצמת פלוגה נמצאת בבקעת הר שאנטגומה, וזיה במערות. המפקד החליט לכתר את האיזור החשוד, בבוקר המחרת, ולסרוק את הבקעה בכל האמצעים שבידו. אורכה של הבקעה הוא 8 ק"מ, ורוחבה כשלושה וחצי. בתחתיתה גובהה מעל פני-הים 1300 מטרים. בשיאה גובהה מעל פני הים 2300 מטרים. פני הקרקע שבה סלעיים ומבוטרים.

המפקד הפעיל שמונה פלוגות בסריקה מדוקדקת של האיזור. הפעולה החלה ב־0800 בנחיתת שלוש פלוגות על פסגת ג'בל פארון, לשם חסימת נתיב הבריחה הצפוני של האויב. בו בזמן החלו שלוש פלוגות מטפסות בצלע הימנית של הבקעה, ופלוגה רביעית פתחה בטיפול בצלע השמאלית. פלוגה אחת נמצאה בעתודה, כשעמה הליקופטרים, והיא כוונת לקחת חבל בקרב, עם התעורר הצורך. ב־1000 גילו יחידות-המשנה שבצד הימני את המורדים ופתחו עליהם באש.

המורדים נמלטו במורד הבקעה, כלפי המערב. מיד שיגר מפקד הרגימנט את עתודתו בהליקופטרים אל הרמות שבמערב העמק. המורדים, שנמצאו מוקפים באיזור המצטמצם והולך, ניסו לפרוץ להם דרך בלחימה מתוך המלכודת. לרוע המזל אירע המעשה בחודש ינואר. היום היה קצר, ולא ניתן היה לסיים את הקרב עוד בטרם תרד החשכה. הפלוגות ניסו לקיים את המגע במשך הלילה, באמצעות זיקוקי-אויר, ברם, לאלו לא נודעה הצלחה רבה ושארית יחידת האויב נגוזה במשך הלילה. הצלחת המבצע, הגם שלא היתה שלמה, באה הודות להליקופטרים, שאפשרו למפקד הכוח לחסום במהירות את הדרך בה רצה להשתמש האויב.

דוגמה 2 — שינוי מהיר, בלתי-מתוכנן, של איזור התימרון.

באותו זמן עצמו, כ־130 קילומטרים מזרחית מטאבאסה, נודע למפקד הגזרה, כי יחידת מורדים הבאה מטוניסיה נחה לזמן-מה באיזור ההררי הקשה הנקרא חאמימאת גארה. מיד החליט לערוך מבצע לטיהור איזור זה. כתשע פלוגות, שתי פלוגות שריון, ופלוגת הליקופטרים מדגם H-21 נטלו חלק במבצע. האיזור רוחבו כ־9.5 קילומטרים ואורכו כ־16 קילומטרים. לאחר שכותר האיזור החשוד, באמצעי קרקעיים בלבד, נסרק כל שטח חאמימאת גארה כולו, בלא שתמצאנה

יחידת הליקופטרים "H-21" באלג'יריה.

אלא יחידות-משנה קטנות של המורדים, שהוחרדו ממחבואן שמונה קילומטרים צפונית-מערבית משם, על ידי הגייסות שבאו בשעות המוקדמות של הבוקר. בצהרים, לאחר שנסתיים החיפוש, החליט מפקד הכוח לערוך סיור בעוצמת-פלוגה בגבעות הנמצאות בריחוק שמונה קילומטרים לעבר צפון-מערב. בשעה 1300, בערך, נתקלה יחידה זו פנים-אל-פנים עם יחידת-משנה חשוכה של המורדים. מיד קפץ המפקד להליקופטר שלו וטס לעבר הקרב, בהעמידו בכוננות את ההליקופטרים וגייסות העתודה שלו. עד ל-1700 הובלו ארבע פלוגות בהליקופטרים, וכיתרו את עמדת המורדים. בקצרה — הכוח המסתער הונחת על האדמה והמורדים הושמדו עוד קודם שירדה החשכה.

אילו אמצעים, זולת הליקופטרים, יכולים היו לאפשר למפקד להדביק את היריב, שלא נמצא באיזור שנקבע בתכנית-הקרב?

דוגמה 3 — פעולה מזוהזת באמצעות השימוש בהליקופטרים.

בשטח מרוחק, בשולי מדבר סהרה ממש, קיבל מפקד גזרת עין-באידה ידיעה מדויקת, ובמועד הנכון, כי יחידת מורדים המחליפה את מקומה באה מטוניסיה ועתידה לנוח בגבול טארף במשך השבוע השני של ינואר. הידיעה ציינה במדויק את הגיא שבו התעדרו המורדים לחנות.

הר טארף, המתנשא כפיטריה במדבר, מבודד הוא. הוא שוכן בריחוק 16 קילומטרים מחנייתן של יחידות-המשנה הצרפתיות הקרובות ביותר אליו, ובריחוק כ-50 קילומטרים מן המוצב הצרפתי החשוב ביותר שבאיזור. כמו כן הוא מהווה מוצב-תצפית מצוין.

מפקד הגזרה הצרפתי החליט לערוך מבצע מהיר בכוח משולב של הליקופטרים ורגלים ממונעים, וקבע שיתחיל ב-1500, ב-10 בינואר. לוח-זמנים בלתי-רגיל זה בא כדי להשיג הפתעה מירבית. ב-1430 המריא הדרג הראשון של פלוגת צנחנים בהליקופטרים מלה-מאסקיאנה, השוכנת כ-50 קילומטרים דרומית-מזרחית לטארף, ונחת ב-1500 בנקודה שנקבעה.

ב-1435 עזבה שיירה בת שתי פלוגות את קאטוברט, 16 ק"מ צפונה משם, ומיהרה אל היעד שנקבע לה. יחידות-המשנה הראשונות של הצנחנים נמצאו בקרב קשה עם המורדים מיד לאחר נחיתתם, ונתקלו בהתנגדות חזקה. ההסע השני של ההליקופטרים לא יכול לנחות במקום הקודם, וכיון לעבר רמות שולטות בריחוק למעלה מקילומטר וחצי לעבר צפון-מזרח. שתי פלוגות נוספות נחתו באיזור זה, בעוד יחידות-המשנה הראשונות מרתקות את המורדים לעמדותיהם. ב-1600 נמצאו כל יחידות-המשנה, המוטסות והממונעות, במקום, והחלו מועכות את עמדות האויב. תוך השעה הבאה נערכו שלוש הסתערויות. ב-1815

נסתיימה הלחימה. כל המורדים נהרגו או נשבו. כלי-נשק שונים ובתוכם 13 מקלעים ו-19 תת-מקלעים וכן כמות עצומה של ציוד ואספקה נלקחו שלל.

המהירות היתה התכונה הבולטת ביותר במבצע זה. רק שלוש שעות ו-15 דקות נדרשו כדי להשמיד יחידת מורדים חזקה, שנתגלתה בריחוק כ-50 קילומטר מן העמדה הצרפתית הראשית בגזרה זאת. בעת הקרב נתנו מטוסי-קרב של חיל-האוויר ושל הצי סיוע חזק ומהודק מאוד לתוקפים.

דוגמה 4 — פעולה מוטסת-במלואה בשטח מדברי.

ועתה הבה נדרימה יותר, לשטח מדברי שבו נתגלו לפני שנים ספורות שדות נפט.

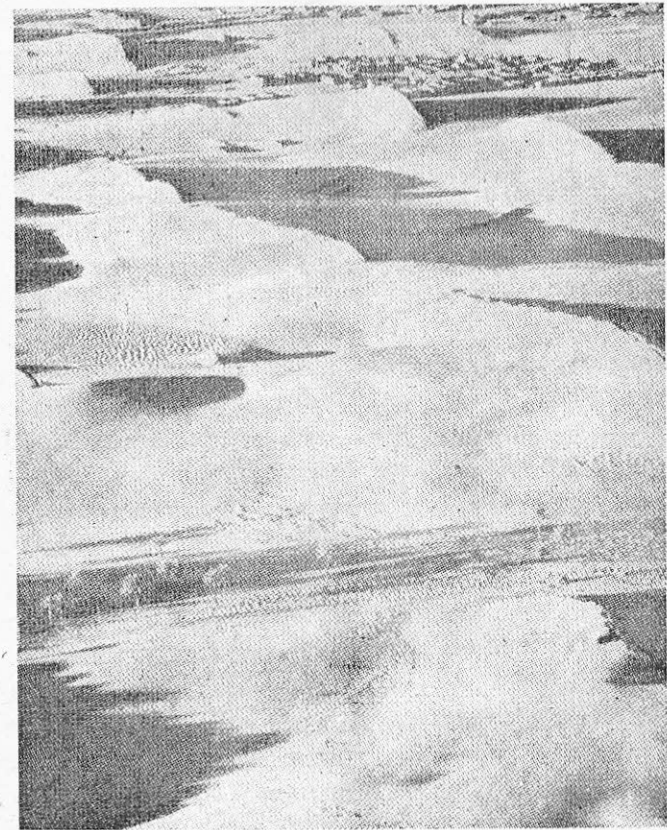
יום אחד, בחורף שנת 1958, נטבחו שני צותים של חופרי בארות נפט, ומשמר-הלווי הקל שלהם, באיזור שנחשב כשקט למדי. ימים ספורים לאחר שפעילותם זו של המורדים נודעה הצביעו ידיעות נוספות על כך, שיחידת מורדים בת כ-200 איש מתהלכת לה באיזור חולות במדבר, שאורכו כ-320 קילומטרים ורוחבו כ-240 קילומטרים.

לא היתה שום אפשרות לבצע סיור-קרקע באיזור זה. המשימה הוטלה על צוות סיור אוירי. בינתיים, כוח-משימה שהורכב מקבוצת-קרב של צנחנים, פלוגת הליקופטרים, סוגים שונים של מטוסי משא וטייסת של מטוסי-קרב, הוצב בשדה התעופה הראשי של טימימון.

משימת הסיור היתה קשה למדי. למצוא מספר יחידות שכל אחת עצמתה כמחלקה באיזור בן 77.000 קמ"ר — מעשה זה כמוהו כחיטוט אחר מחט בערמת שחת. גם הניווט היה בעיה. אין לך דבר דומה לדיונות חול כדיונות חול אחרת. מטוסי קישור-תצפית "L-19" אורגנו בצותים של שנים, בצוותא עם מטוס דר-מנועי של חיל-האוויר. מטוסי ה-"L-19" פעלו ככלבי-ציד, בטוסם ברום נמוך סביב גבעות החול, למצוא סימנים לפעילות האויב. מטוס חיל-האוויר משול היה ל"אח הגדול", ביצע את הניווט וכיוון את מטוסי ה-"L-19" כצייד המנחה את כלביו. המטוס הזה פעל גם כתחנת-מסר אלחוטית, ומצויד היה בהתקני-חילוץ רבים, למקרי-חרום.

כאשר מצא אחד ממטוסי ה-"L-19" עקבות קרא "האח הגדול" להליקופטרים, והללו הנחיתו יחידת סיור בת שתי מחלקות באיזור-נחיתה שנקבע להן. בריבונן המריאו מן הבסיס הראשי מטוסי-הובלה של חיל-האוויר, טעונים צנחנים, והמתינו מעל לאיזור. אם סיור הקרקע ימצא את האויב, יוצנחו הצנחנים. משנפתח הקרב, הופעלו הליקופטרים שוב להעברת כוחות קרקע למקומות טובים יותר. דבר זה איפשר למפקד ללפות הדוקות את המורדים ולהחיש את הקרב.

לחימה מסוג זה קשה היא הן לאנשים והן לכלים. כמעט חמשה שבועות נדרשו לסריקת 77.000 הקמ"ר. נערכו שתי פעולות-קרב עיקריות. מספר סיורי

הניווט באזורי-המדבר היה קשה.

קרקע מוטסייה-ליקופטרים נערכו לפני כל פעולה כזאת. שני שלישים מכוח המורדים הושמדו, והשליש הנותר נגזז במדבר. חייליו נתפצלו לבודדים, וחתרו להגיע למחנה-נפישוה שנמצא בשטח מרוקני, בפיוג'י, בריחוק כ-210 קילומטרים צפונה. דוגמאות ספורות אלה אין בהן כדי למסור תמונה שלמה של המשימות

המוקצות ליחידות הליקופטרים באלג'יריה. עם זאת הן פעולות יום-יומיות שיגרתיות. אופייניות. הן מדגימות מספר לקחים שלמדנו ממבצעים שקדמו להן. הגם שכל סוג של יחידת-קרב עשוי להיות יביל בהליקופטרים, השימוש הטוב ביותר להליקופטרי-הובלה מושג כשהם מופעלים להטסת גייסות בעלי אימון וציוד מיוחדים-לדבר; כי לעיתים תכופות מאוד חיילים הנוחתים בהליקופטרים סמוך אל המורדים נמצאים בקרב-אש מקומי, ולעיתים בלתי-מבוקר, כבקרבות של לוחמי-גרילה.

באלג'יריה מזווגים לעיתים קרובות מאוד יחידת הליקופטרי-הובלה עם יחידת רגלים מאומנת-היטב המסוגלת לאורח לחימה זה. בדרך כלל רגלים אלה הם גייסות מוטסים (צנחנים). צנחנים מנוסים בפעולות-הלם, מצוידים כהלכה בחימוש קל ורבי-עוצמה ובסוגים שונים של מכשירי-קשר. קצינים ומפקדים שאינם קצינים יש להם בשפע, ואימונם הבסיסי מותאם כולו לשימוש בהליקופטרים. כאשר אותה פלוגת הליקופטרים פעלה תכופות עם אותה קבוצת-הקרב, נקשרים ביניהם קשרים סמויים, חדשים, המביאים ברכה לשתיהן. הבנה הדדית ומפקד המנוסה בתפעול הליקופטרים תועלתם גדולה ביותר כאשר הקרב מגיע לשיאו. השגת היעד נעשית קלה יותר הודות לכך שהמפקד יכול למסור את פקודותיו במספר מילים פשוטות, באלחוט, מתוך בטחון שהוא יובן כהלכה.

יחידות הליקופטרים, במלחמה מעין זאת המתנהלת באלג'יריה, אסור שתהיינה כבולות על ידי לוחזמים שתוכנן מראש. כן אסור שהן תדרשנה לפנות אל דרגי פיקוד גבוהים יותר לשם קבלת אסמכתא להמראה.

הצות הטוב ביותר באלג'יריה הוא קבוצת-קרב של צנחנים ביחד עם פלוגת הליקופטרים. ההליקופטרים נותנים למפקד קבוצת-הקרב ראשית-כל את הניידות והגמישות הדרושות לו להתגברות על מצבים משתנים, העלולים לעמוד בפניו בכל רגע.

בדרך כלל נמצא, כי אין להפעיל הליקופטרים, פרט למקרים מיוחדים מסויימים (כגון פעולת-הסימה בפני-קרקע מבותרים), כבר בתחילת הקרב, כאשר הידיעות על האויב עדין מעורפלות. מוטב להחזיקם בעתודה לצורך פעולה מכרעת שתבוא. בטרם יפעיל את ההליקופטרים שלו צריך המפקד לנסות ולבדוק את נכונות הידיעות שקיבל ולהפעיל לשם כך כוחות-קרקע ותצפית אווירית. כאשר הוא יודע את מקום האויב ואת מספר אנשיו, ולאחר שלמד בדקדקנות את פני-הקרקע, רשאי הוא להפעיל את ההליקופטרים שלו על פי העקרונות שמפקד גדוד חיל-רגלים-משורין היה נוקט ב-1944.

הפעלת הליקופטרים בעת תימרון קרקעי דורשת מן המפקד ומן הכפופים לו מספר תכונות שאי-אפשר בלעדיהן. הללו הן:

● כושר להחלטה מהירה

● העזה

● דמיון

חסרונה של אחת התכונות הללו יגרום לאי-סדר מידי ולאיבוד זמן, אנשים, כסף ותכליתיות.

בהפעלת הליקופטרים באלג'יריה נתקלים בבעיות לרוב. הגדולות ביותר שבהן הן בעיית הקישור ובעיית הבטיחות. בשטח קטן יחסית נמצאים שם מטוסי קישור-תצפית מדגם "L-19", למשימות תצפית או לבקרת-אש ארטילרית; הליקופטרים קלים לקישור-מטח או לפינוי נפגעים; מטוסי "T-6" מחיל-האוויר, לצורך סיוע-מהדוק קל; מטוסי "קורסאיר" מן הצי ומחיל-האוויר, לצורך סיוע-מהדוק כבד; לעיתים — מטוסי "B-26", לצורך סיוע-מהדוק כבד-מאוד; ולבסוף מטוסי "ברוסארד" מחיל-האוויר, לצורך הנחיית מהלומות-אוויר של מטוסי קרב.

הגם שהכל שם נדרשים לטוס ברום זה או זה, לעיתים קרובות קשה עד מאוד התיאום. שלושה שרותים שונים מפעילים אוויריה משלהם באלג'יריה, ועל כן אין האוויריה ממותקנת ומופעלת באורח אחיד.

כדי לפתור בעיה זו צויד ההליקופטר מדגם "אלואט" באורח שיוכל לשמש מוצב-פיקוד מוטס למפקד. מעשה זה נחל הצלחה חלקית.

ה"אלואט" קטן במקצת מלהכיל כל אדם דרוש וכל דבר שצריכים לו. אולם ה"אלואט III" עשוי לשמש הליקופטר-פיקוד נאות.

אכן, הפתרון הנכון הוא להעמיד את כל המטוסים, המשתתפים בקרב הקרקע, תחת פיקודו של שרות אחד, וכך להשיג אחידות במיתקון שלהם, ושרשרת-פיקוד אחת. אולם חיל-האוויר הצרפתי מגלה סרבנות רבה בענין העברת מטוסים מפיקודו. אווירית-הצבא פותחה רק כתוצאה ממלחמות הדורסין ואלג'יריה.

בטיחות בשימוש בהליקופטרים באיזור הקרב — דאגה רבה היא. כאשר נוחת אתה מאחורי קו האויב, לעולם אינך יודע, אם איזור-הנחיתה שלך נקי מכוחות אויב. מטוס-התצפית שלך עלול למסור לך כי האיזור נקי בעת שאינו נקי כלל וכלל. הערבים מצטיינים מאוד בהסוואה. כאשר עומדים לרשותך ארטילריה ומטוסי-קרב של חיל-האוויר, תוכל לבקש אש מנטרלת כלשהי לפני הנחיתה, אך לא תמיד עומדים האמצעים הללו לרשותך. לעיתים נודעת למהירות חשיבות ראשונה במעלה, ואין לך פנאי להכנה ארטילרית או אווירית כזאת. ואפילו יכול אתה להשתמש באמצעים הללו, תמיד ישאר פער בין סוף הניטרול והנחיתה הראשונה של ההליקופטרים. די בכך כדי לאפשר ליריבינו להפיל הליקופטרים ביריותיהם בעת שהללו נוחתים.

הפתרון הראשון שעלה על הדעת היה לחמש את ההליקופטר שינחות ראשון.

הליקופטר "H-21" חומש בארבע מקלעים ובשלושים ושמונה רקיטות בנות 68 מ"מ. בעת ההתקרבות הסופית, לפני הנחיתה, צריך היה הליקופטר כזה לגרוף את איזור-הנחיתה באש מקלעים ורקיטות ולפרוק את הגייסות שבו, בתוך עשן ההתפוצצויות. על פעולה כזו ניתן היה לסמוך, אולם בהיותו חמוש עד כדי כך, לא יכול ה"H-21" לשאת איש זולת טייסיו. אי-לכך לא הושגה תכליתו, והליקופטר-משא נתבזבז. חיפשנו, איפוא, אחר פתרון אחר.

הפתרון הבא היה לחמש את ההליקופטר מדגם "אלואט". זהו כלי-טיס טוב, אשין ורב-עוצמה. הוא חומש בשני מיכלים, שכל אחד מהם הכיל 18 או 36 רקיטות בנות 37 מ"מ — הכל לפי המשימה. הרקיטה בת 37 המ"מ היא רקיטה מדגם חדש — ומהימנה מאוד.

בעיה נוספת היתה מתן בטיחות לכלי-הטיס עצמו ולצוותו. ניסינו לשפר אותה. כל הליקופטרי ה"H-21" מצוידים עכשיו במיכלים הנחתמים אבטומטית בהפגעים. הצורך במיכלים כאלה תכוף מאוד. עשינו לנו חוק, שמוכרחים להיות שני טייסים מוסמכים אפילו בקטן שבהליקופטרים. במקרה שאחד מהם נהרג יכול האחר להחזיר את המטוס. כבר קרו מקרים כאלה. הצוותים נדרשים ללבוש תלבושת שריון-אישי נגד אש נ"מ, ומושביהם משריינים עתה. אמצעי זה במיוחד הציל חיים רבים.

כל הפתרונות הללו (שלהם נתווספו מספר הוראות בדבר כללי הטיסה) הוכחו כמוצלחים מאוד. על אף עליה מתמדת בשעות הטיסה יורדות אבידותינו והולכות במשך שלוש השנים האחרונות.

ב-1957, ב-56.000 שעות של טיסת-הליקופטרים במבצעי-קרב, נפגעו 62 הליקופטרים. תשעה אנשי-צוות נהרגו, וארבעה נפצעו.

ב-1958, ב-64.000 שעות של טיסת-הליקופטרים במבצעי-קרב, נפגעו 50 הליקופטרים, אך רק חמישה אנשי-צוות נהרגו.

ב-1959, ב-66.000 שעות של טיסת-הליקופטרים, נפגעו 35 הליקופטרים, ששה אנשי צוות נפצעו, ואיש לא נהרג.

מן הענין להשוות את מספרי האבידות הללו, למספר האבידות שסבלו המטוסים קבועי-הכנף באותו זמן עצמו.

ב-1957, ב-120.000 שעות טיסה, בקירוב, של מטוסי-צבא קבועי-כנף, על פני שדות הקרב, נפגעו 158 מטוסים, שמונה אנשי צוות נהרגו ו-11 נפצעו.

ב-1958, ב-143.000 שעות טיסה, נפגעו 201 מטוסים. תשעה אנשי צוות נהרגו, ושבעה-עשר נפצעו.

ב-1959, ב-150.000 שעות טיסה, נפגעו 106 מטוסים, שבעה אנשי-צוות נהרגו, ותשעה נפצעו.

טבח וברח

הקפיטן תומס וויאט

גייסות גתס"א פירושם גייסות לתקיפה ולסיור אסטרטגיים. אלו הן יחידות שאינן מהוות חלק של עוצבה, המיועדת לעריכת מבצעים טקטיים ממושכים נגד האויב. לפי ניסוחי זה, מקיפה ההגדרה של יחידות גתס"א את הריינג'רים של צבא ארה"ב, את הקומנדו הבריטי, את הרגימנטים של "השירות האוירי המיוחד" הבריטיים, את "קבוצות המדבר לטוח ארוך" הבריטיות, את "קבוצות החבלה ארוכות-הטוח" הבריטיות (שנדעו בכינוי "צבאו הפרטי של פופסקי").

ריינג'רים בטוניסיה — האימון היה קשה מן הקרב.

ניתוח הנתונים האלה מראה, שבמשך אותו המספר של שעות-טיסה נפגעו שני הליקופטרים, לעומת שלושה מטוסים קבועי-כנף, וזהו ההסבר:

באלג'יריה ההליקופטרים פגיעים מאוד במשך ההתקרבות הסופית והנחיתה. בהשוואה לכל משך הטיסה זהו פרק זמן קצר מאוד. הפתרון שמצאנו לצורך שיפור הבטיחות בשלב זה הוכח כמוצלח.

מצד שני, מטוסי תצפית מחויבים לעיתים קרובות לטוס מעל לגייסות האויב כדי לבקר את תנועתם ולהעניק למפקד את המודיעין ה"טרי" ביותר שהשיגו. מטוסים רבים נפגעים בעת צינם מטרות בהתקני-עשן. משום כך יהא זה נכון לומר שמטוסים קלים פגיעים יותר מהליקופטרים בלוחמה מן הסוג המתנהל באלג'יריה.

למדנו דברים רבים באלג'יריה בכל הקשור באוירית-הצבא. חלק מלקחי-הנסיון הללו אינם ניתנים ליישום בזירת מבצעים אחרת. אולם הרבה ממה שלמדנו, כוחו יפה בכל מצב. דבר אחד ברור כשמש: הליקופטרים המופעלים על ידי מפקד היודע-את-המלאכה, במצב המתאים לתפעולם של הליקופטרים, הנם גורם מכריע בהשגת המשימה.

על מטרת המלחמה —

רשאים אנו לקבוע כעקרון, שאם יכולים אנו לנצח את כל אויבינו על ידי שנצח אחד מהם, הכרחי שהבסתו של הלו תהיה מטרת המלחמה, כי בהלמנו בו אנו הולמים כמרכזי הכובד המשותף של כל המלחמה.

הגנרל קלאוביץ, חכם מלחמה גרמני במאות הי"ה והי"ט

את „סקוואדרוני הסירות המיוחדים” ואת „הרגימנטים לפשיטות-סיוע”; וכן — את פושטי צבא-הצי האיטלקי; אותם כוחות גרמניים שסרו לפיקודו של הקולונל אוטו סקורצ'אני, והקומנדו של ויאטמינה הקומוניסטית¹. העדיפות שיש לבריטניה ביחידות אלה תובן לאור העובדה שהבריטים הנם הראשונים בפיתוח השימוש ביחידות בלתי-מקובלות במלחמה החדשה.

ליחידות מסוג גתס"א יש מכנה-משותף של תנאים. קודם כל, להקמתן היו מתנגדות כמעט כל המפקדות, פרט לגבוהה ביותר. וינסטון צ'רצ'יל מסביר תופעה זו בזכרונותיו על מלחמת-העולם השנייה:

„התנגדותו של משרד המלחמה עיקשת היתה, וגברה ככל שהנמכת רדת בסולם הקצונה המקצועית. הרעיון, שחבורות גדולות של „בלתי-סדירים”, הזוכות לעדיפות לעומת יחידות אחרות, על הופעתן החיצונית הבלתי-מקובלת ואורח-ההתנהגות החפשי, יטילו כתם, כמשוער, על תכליתיותם ועוז-רוחם של גדודים סדירים — רעיון זה היה כמוקצה מחמת מיאוס לאנשים שהקדישו את כל חייהם לעקרונות הסדורים והממושטרים של יחידות-קבע. קולונלים רבים ממיטב הרגימנטים שלנו רגזו. „וכי מה יוכלו ההם לעשות, שאין גדודי יכול לעשותו?” „תוכנית זו גוזלת את כל המוניטין מן הצבא וממיטב חייליו”. „לא היו לנו יחידות כאלה ב-1918. וכי מה צורך יש לנו בהן עכשיו?” וקל היה להבין ללבם, מבלי להיות שותף לדעתם. משרד המלחמה נענה לתלונותיהם. ברם, אני הכבדתי להציי”.

תנאים מסוימים אחרים משותפים אף הם ליחידות אלה. קודם כל — מידת ההצלחה שהשיגה, לעומת המחיר ששילמו באדם ובציוד, עלתה על כל מה שציפו האופטימיים ביותר שבחסידיהן. דוגמות בולטות להצלחות האופייניות ליחידות אלה הן מבצעי גדוד הריינג'רים ה-1 האמריקני במעבר אורבאטה — אל-אנק; הצלחתם של צנחני סקורצ'אני ב„שחרור” של מוסוליני; הפשיטות של „השירות האווירי המיוחד” הבריטי על שדות תעופה, בהן הושמדו 250 מטוסים ולמעלה מאלף כלי-רכב, במחיר 106 אנשים, בתקופת הקיום של שני רגימנטי השירות הזה, במלחמת-העולם השנייה; ההצלחות הרבות של הקומנדו הבריטי, החל ב-1940, בפשיטה על לה-טורקאט, וכלה במבצעי יחידת הקומנדו ה-41, במלחמת קוריאה; הצלחות דומות שנחלו ששה גדודי ריינג'רים אמריקניים; וכן ההצלחות שנחלו „קבוצות המדבר לטוח ארוך” ו„שיטת החבלה לטוח-ארוך”² הבריטיים. והיו הצלחות נוספות רבות. מבצעים שהיו יקרי-מחיר ושלא עלו יפה היו המבצעים בהם הוכנסו יחידות אלה לקרב כיחידות נפרדות, המסופחות לדיביזיה או ליחידה

(1) וכן ראויים להיכלל ברשימה ה„כוחות לחדירה לטוח-ארוך” של וינגייט, בבורמה. — המער.

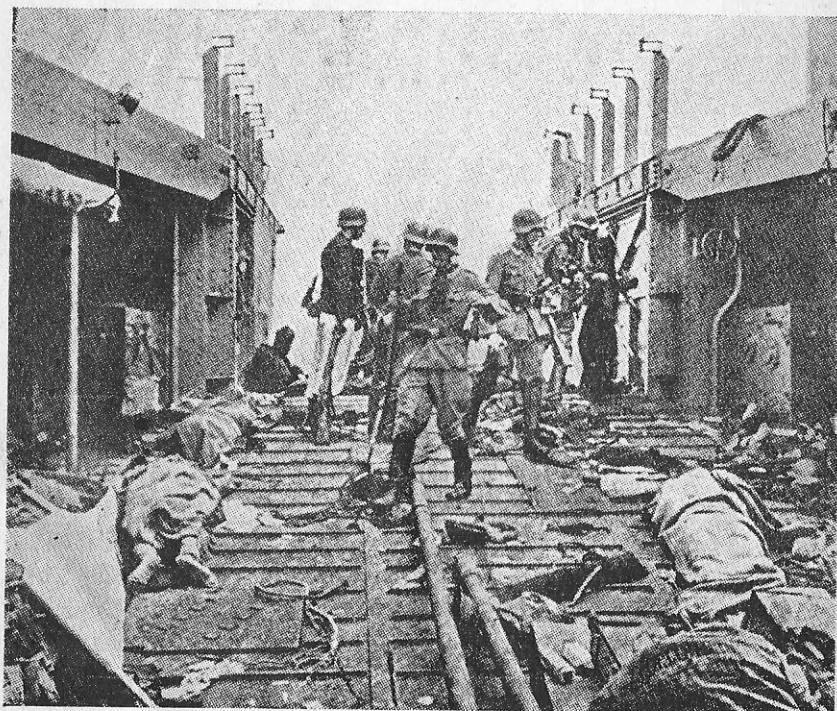
(2) שיטת ספינות זעירות שפעלה במזרח הים-התיכון ובים האגאי בפעולות פשיטה, חבלה וקשר עם מתקוממים מקומיים. — המער.

קטנה ממנה, והמבצעים בהם השתמשו ביחידות המיוחדות לחיוק כוחות רגליים רגילים. לדוגמה — הדיפת הריינג'רים בציסטאונה, באיטליה.

עיון בדוגמות אלה מראה כי יחידות גתס"א, שהוקמו רק לאחר פרוץ פעולות האיבה, נולדו מתוך ובגלל מצבים קשים. בכוונתי לבחון במאמר זה את שימושי העבר של יחידות אלה. לאחר זאת נוכל לשאול מה יהיה תפולן האפשרי של יחידות אלה בעתיד — ומהו הצורך בהן בהווה. כל יחידה לוחמת, אם רצונה לזכות בהצלחות בשלבים הראשונים של מלחמה, חייבת להיות חזויה, מוקמת ומאומנת לפני פרוץ פעולות האיבה.

א. גייסות תקיפה וסיוור אסטרטגיים בעבר

גייסות גתס"א הראשונים של מלחמת-העולם ה-2 הוקמו הודות לתביעתו התקיפה של ראש-הממשלה הבריטי, פלוגות-מחץ אלה, שעשר מהן אורגנו מיד,

סוללת וארגאנגביל אחרי „ביקור” הקומנדו.

אחת הסוללות הללו נמצאה בברונאבאל, מזרחית מדיאפ; האחרת נמצאה בואראנגאביל, מערבית ממנה. בקשיים גדולים עלה בידי יחידת הקומנדו מס' 3 לשבש במשך זמן-מה את פעולת התותחים שבברונאבאל. ההתקפה על סוללת ואראנגאביל, על ידי יחידת הקומנדו מס' 4, היתה הפעולה היחידה בכל "מבצע ג'ובילי". שזכתה להצלחה מלאה.

הבה נעקוב אחר פעולה יחידה זו.

יחידת קומנדו מס' 4 נתחלקה לשתי קבוצות. קבוצה 1, — הקבוצה המסייעת —

הקומנדות היו דגם ליחידות רבות מסוגם.
(אנשי קומנדו השבים מדיאפ)

נודעו בהמשך בשם "קומנדו". רעיון הקומנדו נולד בשעת חירום חמורה, והוא אורגן כאמצעי לנטילת היוזמה מידי האויב. אולם השגיהם של גייסות אלה היו כה נהדרים, שהם הפכו לדגם אשר על פיו הוקמו יחידות רבות מסוגם בכל צבאות הצדדים היריבים.

המבחן הראשון של גתס"א

קודם שניתן ליטול את היוזמה מידי האויב היה צורך להיווכח בכוותן של פלוגות-המחץ הללו. לשם כך נערכה פשיטה, בליל 23/24 ביוני, 1940, על כפר-חוף צרפתי קטן, ליד לה-טורקאט. המשימה היתה להרוג מדריכי-טיס גרמניים, שנמצאו שם בפגרת-מנוחה. הפעולה נחלה הצלחה מלאה. הציידיים מצאו את אנשי טרפם מעומדים בשורה אצל דלפק הפונדק המקומי, וחיסלום חיש, בדקדקם להשאיר עדות לכך, שהם היו עושי המעשה, ולא הכפריים. שם נולדה רוחו של הקומנדו, במרוצת שנת 1941 בוצעו מספר פשיטות מוצלחות. אחת מהן — בה הלם כוח משולב של קומנדו וצי בנמל סט. נזאר — הביאה להשמדת המבדוק היבש היחיד בחוף האטלנטי, שקיבולתו התאימה לאניות-מלחמה כבדות, והיטיבה להדגים מהו רוחם של הקומנדו. הלבבות באנגליה גאו מגאווה עת הגורם המבוקש ביותר במלחמה — היוזמה — נגזל בהעזה כה רבה מאחיות האויב. לאחר סט. נזאר בודאי שאלו הגרמנים את עצמם היכן תונחת המהלומה הבאה.

הפשיטה על דיאפ, ב-19 באוגוסט, 1942

בעת שהפיקוד העליון הגרמני תבע אבטחה דחופה ביותר, והריגול-הנגדי שלו ניסה להשיג ידיעות נוספות על מטרד חדש זה, תכננו הבריטים את "מבצע ג'ובילי". במבצע זה ישלחו גייסות בעלות-הברית כנגד חיל-המצב הגרמני בדיאפ. הפשיטה הגדולה ביותר במלחמה נקבעה ל-19 באוגוסט 1942, ובה צוותו יחידות הקומנדו הבריטיות מס' 3 ומס' 4 עם גדוד הריינג'רים ה-1 האמריקני ועם גייסות יבשה, ים ואויר בריטיים-קנדיים רגילים.

המשימה היתה לשחק שתי סוללות-חוף שיכולות היו להפריע לכל מאמץ-נחיתה באזור דיאפ. התותחים הכבדים שלהן יכלו להיות מכוונים על כל כלי-שיט-שטח שבתחום קשת בת למעלה מ-8 ק"מ מחופי דיאפ, ואותן היה הכרח לשחק על מנת לאפשר פעולה בטוחה לאניות. הגעת כלי-השיט-לנחיתה לחוף בלא תקלות תהיה מוטלת בספק, ומתן סיוע תותחני-צי לגייסות שעל החוף יהיה כמעט בלתי-אפשרי, אלא אם כן יחוסלו תותחים אלה.

בתחילה חשבו להשתלט על שתי הסוללות באמצעות גייסות מוטסים, אולם הקשיים שבעריכת שתי הסתערויות מוטסות בעת ובעונה אחת עם התקפה מושטת, והחששות מתמורות במוגה-אוויר, נחשבו לגדולים מדי. המשימה הוטלה על הקומנדו — ואמנם ראויה היתה להיות משימתם של גייסות מסוג גתס"א.

מנתה 88 קצינים וחיילים, שהיו אנשי המפקדה, תורמית³ ג', פטרול-לוחם מתורמית א', וכיתת מרגמות. היא תעלה לחוף בואסטאריבאל, תטפס בתוך פרצה בחומת הסלעים, ותתקרב עד כדי 280 מטרים מן הסוללה. ממקומה זה תטריד את סוללת האויב באש — ופרט להסתערות ישירה תבצע כל פעולה שתסיח את תשומת-הלב של האויב מן הקבוצה האחרת.

קבוצה 2 — הקבוצה המסתערת — תעלה לחוף בשפך הנהר סאאן ותלפות את עמדת-האויב מן האגף.

הגישה משפת-החוף היתה מחופה בחלקה על ידי מטוסים שירו לתוך עמדות

הם לקחו רק ארבעה גרמנים בשבי.

(3) יחידה שעוצמתה בין מחלקה לפלוגה. בתלמוד, ציון לחבורת חיילים — שימוש עברי למונח הרומי „תורמה“, שפירושו (כשל „TROOP“ האנגלי, המתורגם כאן) יחידה בת כמה עשרות פרשים. — המער.

התותחים ועל ידי אש כללית שנורתה על כל אורך שפת-החוף. קויהטלפון נותקו על ידי הפטרול-הלוחם של תורמית א', בעת שמרבית אנשי תורמית ג' (ואחדים מאנשי הריינג'רים האמריקניים) תפסו עמדה בריחוק כ-220 מטרים מן הסוללה ופתחו בצליפה. האש שלהם היתה רבת-השפעה במיוחד, בחסלה בזה אחר זה שלושה צוטי תותח ובהטילה בלבולת גמורה בצותים האחרים. פצצות מרגמה פגעו פה ושם במטעני אבקי-שריפה ובתחמושת המוכנה לירי. סוללה זאת לא ירתה עוד לעולם.

תשעים דקות לאחר העליה בחוף נערכה קבוצה 2 — כוח ההסתערות — להתקפה. היא נעזרה במטוסי חיל-האוויר-המלכותי המסייעים, ולא הופרעה על ידי המרגמות של הגרמנים, שנפנו מן המסתערים ופתחו באש על כלי-השיט-לנחיתה, שהחלו עוזבים את שפת-החוף. כאשר הגיעה קבוצה 2 אל קריהגנה הראשון, המשיכה הלאה, לבצע את ההתקפה המתוכננת על התותחים. כאשר נערכה קבוצה 2 להסתערות הסופית, ראו אנשיה את הגרמנים שבעמדות התותחים מתכוננים לערוך התקפת-נגד על קבוצה 1. איום זה חוסל חיש באש מקלע. ירית זיקוק היתה האות להסתערות והאות למרגמות להטיל עשן על העמדה. בהסתערות זו נעו חיילי המחלקות ה' ו' (מחלקותיה של קבוצה 2) על פני 220 מטרים של שטח פתוח ומחסומי תיל. הם סויעו באש נשק-קל מקבוצה 1, בעשן מן המרגמות, ובמהלומת-אוויר. ברגע שנסיימה מהלומת-האוויר פרצו התוקפים לעמדה ברימונים ובכידונים והשתלטו עליה. הם לקחו רק ארבעה גרמנים בשבי.

שעתיים ועשרים דקות אחרי הנחיתה סיימה יחידת קומנדו מס' 4 את משימתה ונסוגה לשפת-החוף, בהשמידה בדרכה מצדיות-בטון. כך, במחיר 12 הרוגים, 20 פצועים ו-13 נעדרים הושגה על ידי אנשי גתס"א ההצלחה השלמה האחת והיחידה בכל פשיטת דיאפ כולה.

הקמת הריינג'רים

כפי שראינו הביאו ההצלחות החוזרות ונשנות של הקומנדו להקמת יחידות דומות רבות בצבאות בעלות-הברית ובצבאות מעצמות-הציר. כוח כזה, שהיה מפועם ברוח הקומנדו, היו גדודי הריינג'רים של צבא ארצות-הברית. הריינג'רים הראשונים נוצרו ב-1942 בצפון אירלנד, מאנשי דיביזיית השריון ה-1 ודיביזיית-הרגלים ה-34, ומאנשי יחידות הקורפוס החמישי. היחידה כונתה בשם גדוד הריינג'רים ה-1 („ארעי“), ומפקדה היה המיור (אחר-כך הגנרל-בריגדיר) ויליאם או. דארבי. יחידות ריינג'רים לא היו חדשות לאמריקנים. הן התפארו בעבר רב-תהילה שתחילתן בשירות הקולוניאלי הבריטי, עת הריינג'רים של המיור רוברט רוג'רס הצטיינו במלחמות הבריטים בצרפתים ובאינדיאנים.

בסיכומו של דבר הופעלו ששה גדודי ריינג'רים. ה-1, ה-3, וה-4 לחמו

באפריקה. סיציליה ואיטליה; ה'2, וה'5 בצפון-מערב אירופה; ה'6 לחם בזירת האוקיאנוס השקט.

הריינג'רים לחמו כמה וכמה קרבות עזיזים ומשלהבידמיון, אולם קרבות אלה אינם ראויים ביותר להדגים את עדיפותן האמיתית של יחידות כאלה על עוצבות מקובלות, במבצעים מיוחדים. קשיים אלה בהדגמה נובעים בחלקם מן העובדה שיחידות הריינג'רים הופעלו לעתים קרובות ביותר כשהן עצמאיות, פרט לפעם אחת: במעבר אורבאטה — אל-אנק, בטוניסיה, ב'1943.

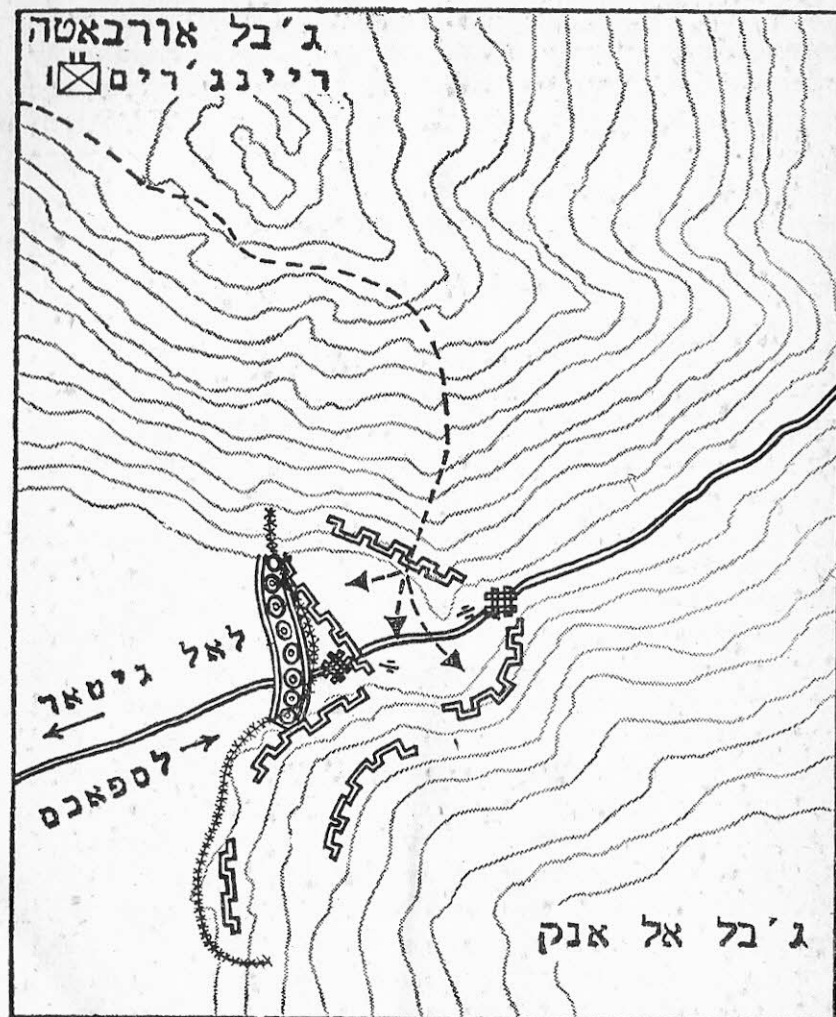
הריינג'רים מעבר לאליג'טאר

בחדש מארס 1943 נמצא הקורפוס ה'2 האמריקני מתעתד להתקדם מזרחה, אל עריה-החוף גאבס וספאכס. ההתקדמות תישא אותו על פני המזשור הטוניסי ולתוך העורף של כוחות מעצמות-הציר; כך יתקע טריו בין קו מארת — ואותו החלק של טוניסיה, בצפון, הנתון עדיין בידי כוחות הציר. גדוד הריינג'רים ה'1 ושני צוית-הקרב החטיבתיים מדיביזיית הרגלים ה'1 כונסו מזרחית לגאפסה, כדי לערוך התקפה לאורך שני הנתיבים היוצאים מאליג'טאר ומוליכים ליס-התיכון. התנגדות כוחות הציר היתה עיקשת, והיתה להם יכולת לעריכת התקפת-נגד, שנחסכה ולא בווזבה בקרבות הקודמים כנגד הכוחות האמריקניים.

מדרום לכביש אליג'טאר — גאבס, הכביש שהיה הציר של צוית-הקרב החטיבתי ה'18, נמצאו אגס-מלח רדוד (בלתי-עביר לרכב) וחומת הסלעים של ההר ג'בל אל-אנק. בצפון של הכביש נמצאו המדרונות הקלים להגנה של ההר ג'בל אל-אנק, והכניסה דמוית-המסדרון אל המיצר שבין אל-אנק וההר ג'בל אורבאטה. השטח בכללו אופייני היה לרוב שדות-הקרב של צפון אפריקה: ערום, מבוחר ברכסים ובבקעות שחונות, וחסר צמחיה המעניקה מחסה, פרט לשיחי המדבר הקוצניים.

את הזרוע הצפונית יהווה צוית-הקרב החטיבתי, שיתקדם בדרך אל ספאכס, דרך מיצר אורבאטה — אל-אנק, המתמשך בדרך-כלל במקביל לכביש גאבס. הצלחת ההתקפה שתיערך לאורך כביש גאבס תהיה מותנה לגמרי בהצלחת הכוח שנועד לכבוש את המסעף השמאלי (הצפוני) של המזלג, בתנועה דרך המיצר. ג'בל אורבאטה, הוא שרשרת הרכסים שמצפון למיצר, חלש על השטח שבסביבות אליג'טאר, ואילו מגבהי אל-אנק, שבדרום, יכול היה המגן לסייע להגנת אורבאטה על הכניסה דמוית המסדרון, וכן לשלוט בכביש המוליך אל גאבס (שנתמשך מדרום).

דרוש היה לכבוש את המיצר כדי לאפשר לצוית-הקרב החטיבתי ה'18 להגיע לגאבס — לאבטחו אבטחה מהודקת, כדי לאפשר לצוית-הקרב החטיבתי ה'26 להתקדם אל ספאכס. "מסדרון" זה היה המפתח שיפתח את הנתיב ליס-התיכון.

זירת הקרב

האויב ניצל ניצול מלא את היתרונות שהקנו לו פנייה-קרקע והכין אותם להגנה. לרוחב פתח המיצר נזרעו שדות מוקשים, שחוברו ברצועות של תיל-דוקרני והוגנו באש. הכביש העובר במיצר נחסם בקטעים שונים במחסומי-דרך, בשדות-מוקשים

נוספים, ובתיל-דוקרני. מדורות ההרים קרבו אליו עד כדי כך משני עבריה, שיכולת כלירכב לטוב בו לאחר היתה מוגבלת, ותימרון — כמעט בלתיאפשרי היה. עמדות-תותח המסתייעות-אהדדי, שנחפרו בצלעות ההרים הסלעיות והמבוטות, יכולו לחפות על מכשולי-המוקשים-דהתיל. כוחות אויב בעוצמת חטיבה, כמשוער, החזיקו בכניסה למיצר.

על גדוד הריינג'רים ה-1 הוטל למנוע את האויב מלהשתמש ב"מסדרון", ובכך להגן על האגף של ההתקדמות (הדרומית) אל גאבס. כמו כן — לפי פקודה, ישתלט גדוד הריינג'רים על המיצר וימשיך בהתקפה בסיוע לצוות-הקרב החטיבתי ה-26. משישתלט על המיצר וישלוט ב"מסדרון", תהפוך הסתערותו זו למאמץ החשוב.

פלוגה ד' מגדוד הפלסים ה-1 סופחה לריינג'רים. פלוגה זו יכלה ללחום כפלוגת רגלים, והמרגמות בנוות 81 המ"מ האורגניות שלה יספקו לריינג'רים סיוע נוסף. מלבד זאת ארגנה פלוגה ד' "כיתות תופת", שאומנו אימון קשוח בשיטות הסתערות, ונחשבו כשוות לריינג'רים.

פעולה התואמת להפליא נתם"א

ב-18 במארס, 1943, כבש גדוד הריינג'רים ה-1 את כפר-האואזיס (נוה-המדבר) אל-גיטאר. מכאן נעו הריינג'רים לתקוף את מיצר אורבאטה — אל-אנק. מדורות הגיוש הבאות אישרו את הדעה, כי האויב תקיף ברצונו להיאחז בפני-קרקע חיוניים אלה, שנודעה להם עתה חשיבות אסטרטגית, שכן היו המכשול האחרון להתחברות בין כוחות ארה"ב והכוחות הבריטיים.

במשך שלושה ימים גיששו פטרולי סיור של הריינג'רים את אזור המיצר, בנסיון לגלות נקודה חלשה בביצור-ההגנה של האויב. דיווחי הפטרולים אישרו והשלימו את הידיעות, שנתקבלו מרועים ערבים ידידותיים. נתיב-גישה בשביל הגדוד סומן לאורך הצלע הצפונית של המיצר. הנתיב היה נתיב-עיניים שעבר בנקיקים, חגורים, אוכפים ומדורות. סיורים מוקדמים הוכיחו כי ניתן לעבור את כל הנתיב בן 20 הקילומטרים בלא שיחשף איש לתצפית מן המיצר. הנתיב נסתיים בעמק הגבוה במקצת מן המיצר, והנמצא מאחורי מערך ההגנה של האויב. אחת המגרעות של נתיב-הגישה היתה שניתן להגן עליו בהצלחה בכל אחד מן המעברים הצרים, בכיתת מקלעים אחת. כמרכן — וזאת משום חוסר התנאים הדרושים לתובלת-מנוע — מרגמות 81 המ"מ היו הנשק-המסייע הכבד ביותר שיכול היה להתלוות לריינג'רים. מובן שהפעולה חייבה התקרבות בהגנה, ועריכת ההתקפה בהפתעה גמורה. תוקף הנחות במספרו ובנשק המסייע שלו מן המגן, הכרח שיערוך את התקפתו במפתיע ובתנופת-מחץ רבה.

הוחלט להתקדם במשך שעות החשכה של 21 במארס, כדי להגיע לעמדה

שבעורף מוצב האויב. אם לא יתגלה הכוח במשך מסע-ההתקרבות, תיערך ההסתערות באור הראשון של בוקר המחרת. הרי לכם מצב התואם להפליא פעולת יחידות גתם"א: תנועת-לילה כנגד אויב עדיף בכוחו, על אף פני-קרקע הרריים, רצופי-מכשולים, כדי לשמש חוד-חנית למתקפה בקנה-מידה גדול, בעלת חשיבות אסטרטגית חיונית.

בשעה 23.00, ב-21 במארס, יצא הגדוד מאל-גיטאר, ונע על פני הרכסים, דרך המעברים הצרים של אורבאטה. ההסתערות צריכה היתה להתחיל בשעה 05.00, ב-22 במארס. לאחר מסע מפרך בן 20 ק"מ. הנתיב יוליך את הריינג'רים אל רמת-מישור קטנה, דמוית קדרה, שרוחבה כ-200 מטר ואורכה כ-550 מטר, ושגובהה כ-230 מטרים מקרקעית העמק. עמדה זו נמצאה מקבילה, וצפונית, לכביש העובר במיצר, כ-900 מטרים בעורף הכניסה ל"מסדרון" — וממש מעל למגיני הכניסה. לוח-הזמנים הקצה לתוקפים 30 דקות למנוחה ולהתארגנות-מחדש לפני ההסתערות, כי לפי התכנית נועדו להגיע לרמת-המישור האמורה ב-04.30.

סדר-המסע הציב את הפלסים ומרגמותיהם באמצע הגדוד, אולם הם החטיאו נקודת-יבקה, ואנשי פלוגה ד' (הפלסים) הפכו, איפוא, לזנב השדרה. בצאתה מאל-גיטאר. קצב הצעידה היה מפרך ביותר ומקץ שלוש שעות איבדו הריינג'רים זמנית את המרגמות. מחוסר זמן לא נתאפשרו המתנות ממושכות, ועל כן הושאר מוריד-דרך לאורך הנתיב, כדי לכוון את הפלסים אל עמדת ההסתערות.

הצוצרה השמיעה את אות ההפתעות

ב-04.30 נמצאו הריינג'רים על רמת-מישור, בלא שהובחן בהם, ומיד נערכו. הפלוגות א', ב', ד', ה', ו', ונערכו בשביל להסתער חזיתית. פלוגה ג' נותרה על רמת-המישור, להמתין ל"כיתות התופת" ולמרגמותיהן.

שלות השחר נופצה בתרועת הצוצרה שבקעה מגבהי אורבאטה — והיה זה האות להסתערות הריינג'רים. עוד קודם שגוועו הדהודי התרועה החלו מקלעים, רימונים ואף כידונים — מבקשים אחר האויב. ההפתעה היתה שלמה. מרבית המגינים נהרגו או נשבו בעת שרצו לאישי את עמדותיהם. עשרים דקות לאחר ההסתערות נפלו למעלה מ-200 שרידים בשבי. ההתקפה נעה מעמדה אחת לעמדה הבאה, כפי שכוונה על ידי דארבי, כדי לכבוש בשיטתיות את המיצר, לאחר שהושגה ההפתעה הראשונית. כשהן מסועות במרגמות 60 המ"מ מעמדת הגדוד שעל רמת-המישור נתפצלו פלוגות הריינג'רים למחלקות ולכיתות — אשר עד לשעה 06.50 שמו קץ להתנגדות מצפון לכביש.

בינתיים החלו הגדודים ה-1 וה-3 של חטיבת הרגלים ה-26 נעים לעמדות שליד פ' ה"מסדרון", בנכונות לנצל את הצלחת הריינג'רים ולהנחית את

התקפתם שלהם דרך בריהאמראן (מזרחית מהמיצר) — אל ספאכס ואל ההתחברות עם כוחות הארמיה-השמינית הבריטית.

ההתנגדות ב"מסדרון" צומצמה למספר עמדות מקלע המחפרות-עמוק על מדרונות אל-אנק, דרומית מן הכביש לאל-אנק. פלוגת הפלסים הגיעה לרמת-המישור ב-09.00, ארבע וחצי שעות לאחר המועד שנקבע בלוח-הזמנים. מרגמות 81 המ"מ שלהם הוצבו חיש, לירי על מקלעי האויב שמדרום לכביש. לאחר שהועתקה האש הקטלנית של מרגמות אלה הסתערה פלוגה ב' של הריינג'רים בכיוונה וביערה את צוטי המקלעים.

אחרי-כן פרש דארבי את כל שש הפלוגות כדי לקדמן על פני מדרונות אורבאטה ואל-אנק, ולבער את מתי-המספר שנותרו מן האויב. ב-1220 שיגרו הריינג'רים הודעה אל צות-הקרב-החטיבתי ה-26 לאמור, כי ביצוריה-ההגנה של פנים המיצר שמהם צפויה היתה ההתנגדות הכבדה ביותר, טוהרו מאויב. לאחר הצלחה זו פנו שתי פלוגות ריינג'רים מזרחה, לתקוף את בריהאמראן. ב-12.50 נעה החטיבה ה-26 לתוך המיצר, ודיביזיית הרגלים ה-1 פקדה להעביר את הריינג'רים לעתודה.

ההצלחה היתה שלמה, והמיצר נכבש באכידות קלות (רק אחרי השעה 12.00 נפל הריינג'ר הראשון מאש האויב). במרוצת קרב זה נשכו 1400 אנשי אויב, על נשקם וציודם. תפיסת המיצר באמצעות "גייסות לתקיפה ולסיוור אסטרטגיים" איבטחה את האגף הצפוני של הדיביזיה ה-1 ופתחה את הנתיבים לספאכס וגאבס. המשך הלחץ מצד הקורפוס ה-2 האמריקני, מאותה נקודה, עשה את ההחזקה של כוחות מעצמות-הציר בעמדותיהם לבלתי אפשרית. ההתחברות עם הארמיה-השמינית חסמה בתכליתיות את המסדרון לדרום, ובשרה את "תחילת הסוף" של התנגדות כוחות-הציר.

יחידות גתס"א בקוריאה והודו-סין

הן מבצעי כוחות האו"ם והן מבצעי יריביהם במשך מלחמת קוריאה, לוטים עדין, ברובם, במעטה סודיות-שליבטחון. הפרטים ידועים לנו במעורפל. ידוע לנו, כי גדוד פשיטה הוקם על ידי הארמיה-השמינית של ארה"ב עוד בימי המלחמה הראשונים, והשגיו השביע-רצון. פלוגות ריינג'רים שאומנו למבצעים-מוטסים הוקמו גם הן; והקומנדו הבריטי — שלא פורק מאז מלחמת העולם השנייה⁴ — הופיע מחדש כדי לפעול ביחד עם צבא-הצי (ה"מארינס") הדרום-קוריאני. מן הרצוי לציין, כי לאחר ההלפתן-בחזית של הפלוגות העצמאיות-ארגוניות של הריינג'רים, הוקמו בהרבה יחידות-רגלים יחידות אורגניות לפי דגם הריינג'רים. הדבר מוכיח, כי המפקדים רואים צורך בגתס"א.

(4) שכן בתקופה שלאחר מלחמה השנייה הפכו בבריטניה יחידות ה"קומנדו" לחלק קבוע בארגון ה"מארינס-המלכותיים" הבריטיים ("הכומות הירוקות"). — המער.

הקומוניסטים בהודו-סין הפעילו כוחות גתס"א הפעלה תכליתית ביותר כנגד חילות-מצב צרפתיים וויאטנאמיים. פושטים מצבא ויאטמינה, לבושי שחורים, הלמו בשדות-תעופה, והשמידו 78 מטוסי תובלה ומשא מתוצרת ארה"ב, שהופעלו במסגרת המאמץ לתספק את מגיניה הנצורים של ביאן-דיאן-פו.

ב. גתס"א — עתה ובעתיד

לאחר שסקרנו את העבר הבה נפנה עתה מבטנו אל העקרונות הטקטיים החייבים להנחות את המשתמשים ביחידות גתס"א בעתיד. מאחר שבעיקרו של דבר בפשיטות עוסקים אנו, — שומה עלינו להבחין אבחנה ברורה בין פשיטות ובין פעולות-במחתרת. הפשיטות הולמות בתוככי השטח שבידי האויב, ומסתיי-מות בנסיגה או בהתחברות עם כוחות הצד הפושט. לפעולות כאלה, המבוצעות ברגיל מתוך מגמות אסטרטגיות, עלולה להיות גם משמעות טקטית. פעולות-במחתרת, על ידי כוחות גרילה במלבושים אזרחיים, מתנהלות בדרך-כלל בתוך השטח שבידי האויב, ובמשך-זמן ארוך יותר.

לא אנשי-מסכה-יופנין

שליטה היא אחד הגורמים החיוניים ביותר החורצים הצלחה או כשלון בפעולות פשיטה. הצלחתן של יחידות פושטות תהיה מוטלת בספק כאשר הן נשלטות על ידי יחידות שלמטה מקורפוס. הדבר הוכח שוב ושוב במשך מלחמת-העולם השניה — והיה זה לקח מר, שנלמד מחדש, במלחמת קוריאה. אפשר לנקוט אמצעי-בטחון בענין זה במבנה האורגני של יחידות כאלה: מספר רב של יחידות קטנות, עצמאיות, תחת מפקדה פיקודית-מנהלית אחת ויחידה, שבסמכותה להפעילה בכל זמן נתון רק חלק מהן — בעוד האחרות מחליפות כוח, מתאמנות ומתכוננות למשימה הבאה. אין בדרך-כלל להשתמש בהן במסגרת משימות-לחימה רגילות, אך יתכן שהקורפוס יראה לעתים צורך להטיל על מפקדי-עוצבות-כפופות לתכנון ולבצע מבצעים מיוחדים באמצעות יחידות-פשיטה כאלה, כסיוע למבצעי הקורפוס.

יש לנקוט כל אמצעי לביעור המחשבה שגייסות גתס"א הם "אנשי-מסכה" ופגיון" החיים במחתרת, או חבורות של גייסות פורקי-עול-משמעת, שאורח לחימתם תואם יותר גאנגסטרים מאשר חיילים. כמו כן נודעת חשיבות רבה לתיקון הסברה הרווחת שיחידות אלה מורכבות בני אדם עליונים המיועדים להתכלות תוך כדי הפעלתם, ולא איכפת להם אם ימותו או יוותרו בחיים. מכאן שעלינו לנקוט אמצעי-זהירות מתקבלים על הדעת בתכנונו ובהוציאנו לפועל את מבצעהן. יחידות גתס"א יוכלו ליטול על עצמן, הודות לגישתן ולאומניהן, מבצעים מסוכנים יותר מאלה שיפלו בחלקם של גייסות רגילים. אף על פי כן, אין להטיל עליהן משימות שאין בהן שום סיכוי להיותן בחיים. אין להועיד

כוחות פושטים למבצעים ממושכים, ואין להעסיקם בם, — שכן כך תוקרב ניידותם.

כוחות גתס"א ניתן להפעיל בתכליתיות בתוך איזורי הקרבות העיקריים ופנו כדי להשמיד אנשי אויב וציודו; ליטול מידיו את היוזמה במצבים קשים; להשיג מודיעין ולערוך סיורים ארוכי טווח; להוליך את האויב שולל ולהניעו להעתיק את כוחותיו אל מחוץ לאזורי הקרבות העיקרי; לסייע למאמץ הלוחמה הפסיכולוגית; ולהשתלט על עמדות בעלות חשיבות אסטרטגית לאויב.

מאחורי חזית האויב ממש יכולות יחידות גתס"א לתקוף מוצבי פיקוד טקטיים ומפקדותיהם של מפקדים גבוהים; להשמיד מרכזי קשר, מתקני קשר ומתקני אספקה; לתקוף מערכות שיגור כליון מיוחדים (הכוונה בעיקר למשגרי כליון אטומיים); להחריב שדות תעופה ומטוסים בחניה; לטמון מארב לעתודות ניידות של האויב; להשתלט על שטח החיוני למתקפות בקנה מידה גדול; ולהנחית מהלומות אוויר אל מעבר לקוי האויב.

מפקדים גבוהים יוכלו להשיג שפע של מודיעין באמצעות סיורים ארוכי טווח של יחידות גתס"א. למשימה מעין זו תהיה היחידה בראש וראשונה קבוצת קשר ותצפית. היא תמנע ממגע עם האויב וכדי לודא סודיותה, תפעל בשטח שאינו נחשב כשטח שבו פועלים כוחות צדה שלה. סיורים כאלה יאספו מודיעין על איזורי נחיתה למטוסי נחיתות הסתערות ואזורי הצנחה והטלת אספקה; על מטרות להתקפה גרעינית; על קויתחבורה של האויב; על תוצאות מהלומות אטומיות ומהלומות בלתי גרעיניות; וישמשו לבדיקת אמיתות חשדות בדבר תנועות האויב.

התקפה הכוללת במשימתה שביטתה או קטילתה של מפקד אויב גבוה, או מנהיג מדיני, מתאימה מאוד לגתס"א. קרוב מאוד לודאי שהדבר יניע את האויב לעבות את האבטחה סביב מוצבי פיקוד ומפקדות אחרות, וכך יופנו כוחות שלו מן העתודה או מאיזורי הקרבות העיקרי. פעולה כזאת תחבל ברציפות הפיקוד ותשפיע לרעה על רוחם של גייסות האויב ואזרחיו. בין הדוגמות הידועות ביותר נמנית חטיפתו של הגנרל קרייפא, מפקד חיל-המצב הגרמני בכרתים, על ידי "השירות האווירי המיוחד"; "שחרורו" של מוסוליני על ידי פושטיו של סקורצ'אג'י, וחטיפתו של האדמירל הורטי, העוצר ההונגרי, אף היא בידי אנשי סקורצ'אג'י. די אפילו באיום שתבוצע פעולה כזאת, כדי להטיל אנדרלמוסיה במפקדה גדולה. לדוגמה, החששות לבטחונו של הגנרל איזנהאור, מצד אנשי מטחו ב, ממפקדה העליונה של חיל-המשלוח של בעלות-הברית בימים הראשונים של מתקפת הנגד של הגרמנים בארדנים — הגם, כפי שמספר לנו סקורצ'אג'י, שלא היתה שביטתו כלולה בתכניתם של הגרמנים. אנשיו של סקורצ'אג'י הופעלו בסיוע להתקפה שנועדה להשתלט על גשרי הנהר מאז, או לבודדם.

פעולותיהן של יחידות תקיפה וסיור אסטרטגיים עשויות לעזור בריתות כוחות האויב. ידוע לנו כי באזור הים האדריאטי, במשך שנת 1943, ריתקו מאמציהן של יחידות כאלה חלקים של שלוש דיביזיות גרמניות ביון. דוגמה מאוחרת יותר היא פעילות הקומנדו מס' 41 (יחידה של צבא-הצי הבריטי) בקוריאה. מאמצייה הסיוח 5.000 חיילי אויב מאזורי הקרבות העיקרי, ואילצו אותם להתחפר על פני מאה ושישים קילומטרים, לאורך החוף המזרחי. התומך בהקמת יחידות גתס"א נתקל בהתנגדות לא קטנה. טענותיהם של המתנגדים יש שהן עקביות ומובנות ויש שהן מופרכות והפכפכניות.

יחידות "מקובלות" אינן מסוגלות לבצע זאת

יש ותיקי-קרבות המחזיקים בדעה ששימויות שבוצעו על ידי יחידות מסוג גתס"א במשך מלחמת העולם השנייה ובקוריאה יכולות היו להתבצע בה במידה על ידי רגלים "רגילים", וכי בעתיד, אם יתעורר הצורך בכך, תוכלנה יחידות רגילות לבצע משימות אלה. אומרים הם כי עוצבות גתס"א אלה — משום אופי משימותיהן — תובעות לעצמן את המפקדים המעולים ביותר ואת הגייסות המוכשרים ביותר. את הללו יש לשאוב מתוך היחידות האחרות, וכך הארגון של יחידה מדגם מיוחד זה ניתן להתבצע רק על חשבון יחידות אחרות.

אורח מחשבה זה מופרך משתי בחינות. כאשר יחידות רגילות מצטוות ללחום כקומנדו, יש לאמנן כגתס"א לפני שישלחו אותן לפעולה. הדבר כרוך בהוצאת זמן יקר לאימונים. יתכן שבעתיד יצטרכו לבצע מבצע שכזה יחידות בעוצמת גדוד. אם יחידה רגילה תופעל במבצע מסוג מיוחד זה, יעשה הדבר על חשבון השלמות הטקטית של היחידה הגדולה יותר, שלה היא משתייכת. לדוגמה, אם המשימה תצריך כוח-משימה בן שתי פלוגות — וסיוע מתאים להן — הרי קבוצת-הקרוב⁵ שיחידות אלה משתייכות אליה, ושמטוה הוצאו הן והסיוע, תהפוך מיד לדלת-יכולת. שום מפקד קבוצת-קרוב לא ישיש לאסור קרב או להמשיך בקרב בתנאים כאלה. מכאן שקבוצת-הקרוב (כיחידת-האם), על שום שכוחה דולדל, חייבת לעבור לעתודת-הדיביוזה. שום מפקד דיביוזה לא יתלהב מן הסיכוי שיצא לקרב שלא בתקן-קרוב מלא. איבוד עוצמת-לחימה הוא מחיר רב מדי בעד ביצוע משימה מן הסוג הניתן לקומנדו. הוא יקר יותר מאשר הוצאת חיילים נבחרים מעוצבה גדולה בהרבה — אשר משום גודלה עשויה היא להתגבר ביתר קלות על חסרונם.

מהיכן נשיג את האנשים?

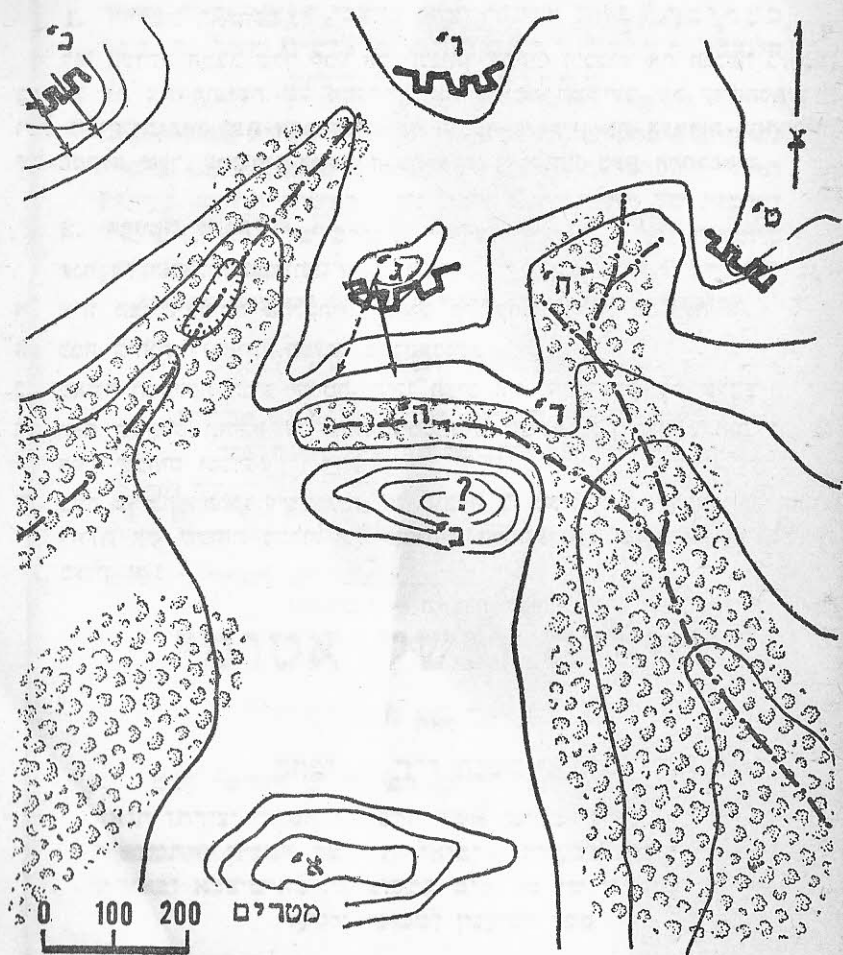
גורמים אלה, וכן משך הזמן הנחוץ להשלמת אימון כזה, בהכרח שישפיעו

(5) שהיא, בצבא ארה"ב, בת חמש פלוגות. — המער.

כיצד היית עושה זאת אתה?

המצב:

ידוע שיש לאויב עמדות בגבעות ג', כ', ו'. עוצמתו של האויב בגבעה ג' נאמדת בכיתה רובאית מוגברת בתוספת כלי-נשק אבטומטיים. התצפית בתוך החורשות מוגבלת ל-100-75 מטרים. גובהם הממוצע של העצים הוא שבעה

על מידת האפשרות המעשית של עריכת מבצעים מסוג מבצעי גתס"א על ידי יחידות רגילות. באשר לעריכת מבצעים מיוחדים כאלה, הרי העלאת יחידת רגלים רגילה לרמת-יכולתה של יחידת גתס"א, מחייבת לסווג את האנשים שלה ולהוציא מתוכם כל איש בלתי רצוי או בלתי מוכשר, וכך תיוצרו בעיית תחלופות בטרם יתחיל בכלל האימון. אם האנשים האמורים יושארו תיצור השארתם את "החוליה החלשה בשרשרת". לאחר שיוצא, תעמוד בפנינו הבעיה הראשונה: "מנין ימצאו לנו הטיפוסים הרצויים במקומם?"

מן ההגיון הוא, שהשאלה הבאה נוגעת ל"מציצת הדם" של יחידות רגילות. למען ינתנו ליחידות "תקיפה וסיור אסטרטגיים" האנשים הטובים ביותר. מפקדים קרביים ותיקים אומרים שמשגה הוא לצבור את מיטב הכשרונות ביחידה אחת ובה בשעה לגזול מן האחרות את הטובים שבמפקדים והמוכשרים שבאנשים. כתוצאה מכך תסבולנה היחידות הרגילות; ולעומת זאת — הביצוען הקרבי האישי, רוח הגייסות, והכשירות הכללית של יחידות קרביות ישתפרו ניכרות אם ישולבו בהן חיילים שאומנו בנוסח-ריינג'רים.

ברם, חסידי גתס"א טוענים, כי משגה הוא להאמין שצבא ארה"ב יוכל להמציא רק קומץ מפקדים ולוחמים מובהקים, בעלי הרמה הנדרשת לגתס"א. אם נכון הדבר — וברור שאין הוא נכון מאז מלחמת-המהפכה האמריקנית, ב-1775 — אין הגיון רב שארה"ב תקיים כוחות-צבא אילרשהם, פרט לאלה הדרושים לשמירת הסדר במדינה.

עד כה אין בידינו שום עדות שתתמוך בהנחה, כי אם נשלב ביחידות רגילות אנשים — שאומנו בנוסח-ריינג'רים — ישפר הדבר את רמתן. יחידות ריינג'רים-מיוחדות ניתן להקים מבלי שיגרם הפסד ניכר לאותן יחידות רגילות בהן רק שולבו מספר אנשים בעלי אימון ריינג'רים. יהיה בדבר משום הקבלה למצב-הדברים הקיים, שבו רמת היחידות "הרגילות" נהנית משילובם של אנשים שאומנו כצנחנים. ואמנם, הרי אין לחימתו של הריינג'ר שונה במציאות מלחימתו של החייל ה"תקין". והוא הדבר באשר ללחימת הצנחן. כמו הצנחן אין הריינג'ר אלא, פשוט, מוסגל יותר, רוחנית וגופנית כאחת, לבצע משימות התובעות יותר מן החייל — אלא שיש לו גם כמה סוגי-כוש נוספים אשר הוקנו לו באימונו המיוחד. אם ברצוננו שהריינג'רים יקימו את הסגלחם וכושרם ברמה הנאותה, וישמרו עליהם, ואם שומה עליהם להיות בכל עת ותמיד מוכנים ללחימה — כי אז מוטב להחזיקם ביחידות-מאורגנות מיוחדות ונפרדות.

הפתרון לבעיית הבחירה בין יחידות הריינג'רים ובין יחידות ששולבו בהן ריינג'רים הוא מעבר למסגרתו של מאמר זה. נודעת חשיבות לכך, שנכיר בצורך בהקמת יחידות גתס"א עתה, הגם שהפתרון אינו פשוט ואינו נראה כבר בעין. ניסיתי אך לגעת בפני הדברים, לעורר מחשבה יוצרת בשאלה זו. אל הפתרון נגיע רק לאחר חשיבה נועזת. מחיר זה, אינו רב מדי לגבי קידומו.

מטרים. הדשא המכסה את השטחים הפתוחים גבהו עד הברכיים. כל פלגיהמים ניתנים למעבר ברגל. מקורגובה לקורגובה מתנשאת הקרקע 3 מטרים. המחלקה הרובאית של מחזיקה בגבעה א' אין כוחות אחרים מצדד שלך בכל האזור. אין לך שום טיוע. אין לך שום גזרה מיוחדת, שום קויתחום, ושום מגבלה אחרת מבחינת תנועתך בשטח. משימתך היא להשתלט על גבעה ג' ולהיות מוכן להמשיך בהתקפה, לפי פקודה, על הגבעה ו'.

1. דרישה ראשונה:

לפי הערכת המצב שלך קבע את תכניתך לתקוף ולכבוש את הגבעה ג'. סמן בעפרון את צירי-התנועה של מחלקתך, את מקומם המשוער של קרי-ההסתערות ושל גזרות-הכיתות בעת ההתבססות על הגבעה ג'. ציין את העמדות ההתחליות של המקלע שלך, עמדותיו במשך ההסתערות, ועמדותיו בעת ההתבססות.

2. דרישה שניה:

ענה על השאלות הבאות:

- א. איזו תבנית-לחימה מחלקתית תנקוט בתנועתך קדימה מהגבעה א'.
- ב. כמה כיתות רובאיות תפעיל בהסתערות?
- ג. כאשר המחלקה תנוע קדימה, היכן תציב את מטילי-הקרקטות שלך?
- ד. האם תשתלט תחילה על שטחים מסוימים שבינך ובין היעד? ואם כן, על אילו שטחים ומדוע?
- ה. בעת עריכת ההתקפה שתכננת, על הגבעה ג', מאילו תואי-קרקע יוכל האויב לירות אש שטוחת מסלול על כיתותיך המסתערות? מה בתכניתך לעשות בענין זה?

(התשובות — בחוברת הבאה)

בהוצאת „הספריה הציונית” ו„מערכות” בית-ההוצאה של צה"ל

יצא לאור כרך שני (חלק א') של ספר

תולדות ההגנה

בעריכת: שאול אביגור, יצחק בן-צבן, אלעזר גלילי, יהודה סלוצקי. העורך הראשי: פרופ' בן-ציון דינור, מזכיר המערכת: גרשון ריבלין.

בכרך זה: פרשת תולדות ארגון ה„הגנה” בשנות 1920—1936, תאורי התפרצויות הדמים בשנות 1921, 1929 ו-1933; פרשות נעלמות של התגוננות, רכישת נשק, ראשית התעש, פעולות מיוחדות וכו'; הארגון המיוחד מיסודם של חברי „השומר” לשעבר; הפילוג ב„הגנה” והקמת ה„ארגון הצבאי הלאומי”; דמויותיהם של מיסדי ארגון ה„הגנה” וראשוני מפקדיו.

הכרך נכתב בידי יהודה סלוצקי

בחלק זה 625 עמודים, למעלה ממאתים תמונות, תצלומי תעודות, מפות, קריקטורות וכו'.

המחיר 9.60 ל"י

מנויי מערכות, אנשי צבא ונושאי אות ההגנה יוכלו לרכוש הספר בהנחה מיוחדת.

טילים ונשק אטומי

מאת

אלוף-משנה ד"ר ש. יפתח

ספר מקורי מיוחד במינו, אשר הרצאתו הנוחה וצורתו הנאה מאירים עינים בכעיות אקטואליות אשר הבנתן והתמצאות בהן הן מענייניו של כל אדם בתקופתנו, באישי-צבא ובאזרח. ספר רבי-ענין למבוגר ולנוער.

למנויים: — 4 ל"י

המחיר: — 5 ל"י

יגבער אגוד

הופיע

„חטיבת גבעתי במלחמת הקוממיות“

ליקט וכתב רס"ן א. איילון

תיאורים רביענים ועזים של מלחמת חטיבת הדרום,
רשומים מפני לוחמי החטיבה ומגני הישובים, מלוחים בתמונות
רבות, מפות מפורטות ומסמכים רביעך.

לאנשי צבא, מנויי מערכות וותיקי החטיבה — הנחה.

הופיעה

מהדורה חדשה של הספר

„אילן ושלח“

דרך הקרבות של חטיבת „גולני“

ספר רביחוד על חטיבת „גולני“ במלחמת הקוממיות.

המחיר — 8 ל"י

למנויים — 6 ל"י

50-147
דואר רשמי

צמח חיים
168281/ק
שד' ויצמן 38
קרית מוצקין